

การปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ
Nursing Students' Performance During Their Field Experience Regarding
Prevention of Pneumonia while Using a Respirator

จินตนา กิ่งแก้ว¹ อาริยา ทลอดเข็ม² และซูรียา รอมแม³

¹สาขาพยาบาลศาสตร์ ²สาขาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

99 หมู่ 6 ตำบลโพธิ์ อำเภอมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000

³สาขาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

333 หมู่ 13 ตำบลช้างซ้าย อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

*E-mail: Tanickc@Yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มประชากรคือนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ ชั้นปี 3 และชั้นปี 4 ที่ขึ้นฝึกปฏิบัติงานจำนวน 92 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อหาความสัมพันธ์ ผลการศึกษา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ที่ศึกษาเป็นเพศหญิง ร้อยละ 94.6 มีอายุ 21-22 ปี ร้อยละ 71.7 กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 56.5 มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.01-3.50 ร้อยละ 55.4 มีแหล่งรายได้เพื่อใช้ในการศึกษามาจากผู้ปกครอง ร้อยละ 53.3 โดยผู้ปกครองมีอาชีพเป็นเกษตรกร/การประมง ร้อยละ 51.1 มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนช่วง 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 38.0 และเคยได้รับอบรมความรู้เรื่องการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ร้อยละ 62.0 และการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ทั้ง 5 หมวด โดยรวมมีค่าเฉลี่ย = 2.83 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก โดยกิจกรรมการพยาบาลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การดูแลดูแลระบบหายใจแบบระบบเปิด ค่าเฉลี่ย = 2.86 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก และพบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ การศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม แหล่งรายได้ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ครอบครัวต่อเดือน และการได้รับอบรมความรู้เรื่องการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ : เครื่องช่วยหายใจ, การป้องกันปอดอักเสบ, การปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล

ABSTRACT

The objective of this descriptive research was to study nursing students' performance during their field experience regarding prevention of pneumonia while using a respirator. Questionnaires were used for collecting data. The population consisted of 92 third and fourth year nursing students who were studying at Chulermkarnchana University An application program was utilized for analyzing collected data. Frequency, mean, percentage and standard deviation figures were shown in the study. Chi-Square was also used for correlation purpose. Results from the study showed that the majority of the correspondents were female (94.6 %), aged in the 21-22 years old range (71.7 %), in their third year of study (56.5 %), had GPA in the 3.01-3.50 range (55.4 %), received their spending money from their guardians (53.3 %), had parents who were considered agriculturalists/fishermen (51.1 %), had family income of 5,000-10,000 baht per month (38.0 %), and had received training in pneumonia prevention using a respirator (62.0 %). Nursing students' performance in preventing pneumonia using a respirator in five categories had an average of 2.83 which was considered to be very good. As for category of nursing

activities, the activity that had the highest average score was use of open phlegm suction system. It had a mean of 2.86 and was considered to be very good. The study also found that gender, age, level of education, accumulated grade point average, sources of income, guardians' occupations, family's monthly income, training in prevention of pneumonia using a respirator were not correlated to the students' performance in preventing pneumonia using a respirator.

Keywords: respirator, pneumonia prevention, Nursing Students' Performa

1. บทนำ

การเจ็บป่วยโดยทั่วไปจะส่งผลกระทบต่อบุคคลทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม คือ จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายทำให้ร่างกายอ่อนแอ มีเกิดความผิดปกติสภาพของโรค เกิดขึ้นจากการมีเชื้อโรคและสิ่งแปลกปลอมเข้าสู่ร่างกาย ทางด้านจิตใจ คือ ผู้ป่วยจะเกิดภาวะเครียด มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับโรคกลัวอันตรายที่อาจเกิดขึ้น และด้านสังคม คือ ผู้ป่วยไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ ทำหน้าที่หรือบทบาทต่างๆ ได้ตามปกติ อาจต้องเปลี่ยนจากผู้ที่เคยช่วยเหลือตนเองได้เป็นผู้ที่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น จึงทำให้ผู้ป่วยรู้สึกท้อแท้ สิ้นหวัง หดท้อกำลังใจ ซึ่งภาวะทางจิตใจและสังคมนี้จะมีผลกระทบต่อจิตใจถึงการเจ็บป่วยทางด้านร่างกาย จึงทำให้ร่างกายอ่อนแอทำให้ต้องใช้เวลาในการรักษาพยาบาลนานขึ้นผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจ เป็นผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤตของชีวิตเช่นเดียวกับผู้ป่วยหนัก ซึ่งต้องการดูแลอย่างใกล้ชิดจากบุคลากรพยาบาลเพราะถ้าไม่ได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดอาจทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนต่างๆตามมา เช่น ปริมาณเลือดที่ออกจากหัวใจลดลง ภาวะช็อค และเกิดภาวะลมในช่องเยื่อหุ้มปอดเนื่องจากปรับตั้งความดันของเครื่องช่วยหายใจสูงเกินไป สมจิตร หนูเจริญกุล, 2534 อ้างถึงใน นัชชา เสนะวงศ์, (2543) สาเหตุการเกิดปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจเกิดจากการสำลักเอาเชื้อในทางเดินอาหารเข้าไปยังทางเดินหายใจ การสูดหายใจเอาเชื้อเข้าไปและการแพร่กระจายเชื้อจากการติดเชื้อที่ตำแหน่งอื่นสู่ปอดทางกระแสโลหิต ซึ่งปัจจัยเสี่ยงมีหลายปัจจัย เช่น การได้รับอาหารทางสายให้อาหารและอยู่ในท่านอนราบเป็นเวลานาน อาจทำให้ผู้ป่วยเกิดการสำลักได้ที่ทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วย นักศึกษาพยาบาลก็เป็นส่วนหนึ่งในบุคลากรทางด้านสุขภาพอยู่ระหว่างการศึกษาค้นคว้าความรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์ในการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย ถ้าหากนักศึกษาสามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่ผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องจะช่วยลดปัญหาการเกิดปอดอักเสบจากการ

ใช้เครื่องช่วยหายใจทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ เพราะเครื่องช่วยหายใจที่ผู้ป่วยใช้แล้วจะมีเชื้อโรคติดอยู่ทั้งขณะและไม่ใช่เครื่องช่วยหายใจ ดังนั้นในฐานะที่เราเป็นผู้ให้บริการทางสุขภาพ จึงควรมีการป้องกันตนเองอย่างถูกต้องและ ปฏิบัติกับผู้ป่วยเพื่อควบคุมการติดเชื้ออย่างรุนแรง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน แก่นักศึกษาพยาบาลให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติเพื่อควบคุมและป้องกันการเกิดปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

4. ขอบเขตการศึกษา

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาของการศึกษาวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

2) ขอบเขตด้านพื้นที่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

3) ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปี 3 และ 4 จำนวน 92 คน

4) ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น

ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม แหล่งรายได้เพื่อใช้ในการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ครอบครัวต่อเดือน และการได้รับอบรมความรู้เรื่องการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

ตัวแปรตาม

การปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานการขึ้นฝึก

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

5. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม แหล่งรายได้เพื่อใช้ในการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ครอบครัว และการได้รับอบรมความรู้เรื่องการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ประกอบด้วย 5 หมวด คือ หมวดที่ 1 การดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟัน หมวดที่ 2 การดูแลจัดทำและพลิกตะแคงตัว หมวดที่ 3 การดูแลได้รับอาหารทางสายให้อาหาร หมวดที่ 4 การดูแลดูดเสมหะ และหมวดที่ 5 การดูแลท่อทางเดินหายใจและอุปกรณ์ของเครื่องช่วยหายใจ ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แบบสอบถามการปฏิบัติของพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักโรงพยาบาลศูนย์ ของ จารุวรรณรัตน์โชติ (2550, 34)

เกณฑ์การแปลความหมายในคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหมวดต่าง ๆ มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.00 หมายถึง อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

ค่าเฉลี่ย 2.01-2.50 หมายถึง อยู่ในระดับปฏิบัติ

ค่าเฉลี่ย น้อยกว่า 2 หมายถึง ต้องปรับปรุงการปฏิบัติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

2. นำเสนอแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถาม อ่านแบบสอบถามให้ฟังและเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย

4. นำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ผลการศึกษามาวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลผลแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปี 3 และ ปี 4 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกัน ปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ โดยใช้สถิติ (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6. สรุปการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าข้อมูลทั่วไปของการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม แหล่งรายได้เพื่อใช้ในการศึกษา อาชีพผู้ปกครอง รายได้ครอบครัวต่อเดือน การได้รับอบรมความรู้เรื่องการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ โดยประชากรส่วนมากที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 94.6 มีอายุ 21-22 ปี คิดเป็นร้อยละ 71.7 กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 56.5 มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 55.4 มีแหล่งรายได้เพื่อใช้ในการศึกษาจากผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 53.3 อาชีพผู้ปกครองเป็นเกษตรกร/การประมง คิดเป็นร้อยละ

มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนช่วง 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.0 และเคยได้รับอบรมความรู้เรื่องการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ คิดเป็นร้อยละ 62.02 การปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ซึ่งมีกิจกรรมการพยาบาล 5 หมวด ดังนี้

หมวดที่ 1 การดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟัน พบว่า ประชากรส่วนมากปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการสวมถุงมือ disposable มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.90 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

หมวดที่ 2 การดูแลจัดทำนอนและการพลิกตะแคงตัว พบว่า ประชากรส่วนมากปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการจัดทำให้ผู้ป่วยนอนศีรษะสูง 30-45 องศา ถ้าไม่มีข้อห้ามและการล้างมือด้วยน้ำยาล้างมือผ่านน้ำหรือใช้ alcohol hand rub หลังจัดทำและพลิกตะแคงตัว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.83 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

หมวดที่ 3 การดูแลให้ได้รับอาหารทางสายให้อาหาร พบว่า ประชากรส่วนมากปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการใช้ syringe ดูด content จากกระเพาะอาหาร กรณีมี content มากกว่า 50 ml. เลื่อนให้อาหารมือนั้นออกมาก่อน 1 ชั่วโมง เมื่อครบ 1 ชั่วโมง ดูด content จากกระเพาะอาหารซ้ำ ถ้ามีมากกว่า 50 ml. ให้งดอาหารมือนั้นออกมาก่อน กรณีมี content ไม่เกิน 50 ml. ให้อาหารมือนั้นได้และการยก syringe ให้สูงกว่าระดับกระเพาะอาหารและปล่อยให้อาหารไหลเข้าสู่กระเพาะอาหารอย่างช้าๆ จนครบปริมาณที่กำหนด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

หมวดที่ 4 การดูแลดูดเสมหะ

1) การดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิด พบว่า ประชากรส่วนมากปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลให้ผู้ช่วยเช็ดข้อต่อ ambu bag และข้อต่อท่อทางเดินหายใจด้วยสำลีแอลกอฮอล์และต่อสายเครื่องช่วยหายใจกับผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.92 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

2) การดูแลดูดเสมหะแบบระบบปิด พบว่า ประชากรส่วนมากปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการล้างมือด้วยน้ำยาล้างมือผ่านน้ำตามขั้นตอนหรือใช้ alcohol hand rub ก่อนดูดเสมหะ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.90 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

หมวดที่ 5 การดูแลท่อทางเดินหายใจและอุปกรณ์ของเครื่องช่วยหายใจ พบว่า ประชากรส่วนมากปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการล้างมือด้วยน้ำยาล้างมือผ่านน้ำหรือใช้ alcohol hand rub ก่อนปลดสายเครื่องช่วยหายใจ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.88 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

การปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจทั้ง 5 หมวด โดยรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.83 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก โดยกิจกรรมการพยาบาลหมวดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.86 อยู่ในระดับปฏิบัติ ดีมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ดังนี้

1) เพศกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหมวดต่างๆ ดังนี้

(1.1) เพศชาย ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลท่อทางเดินหายใจและอุปกรณ์ของเครื่องช่วยหายใจ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.00 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(1.2) เพศหญิง ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.85 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

2) อายุกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหมวดต่างๆ ดังนี้

(2.1) อายุ 20 ปี ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูดเสมหะแบบระบบปิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.91 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(2.2) อายุ 21-22 ปี ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.85 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(2.3) อายุ 23-24 ปี ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟันและการดูแลจัดทำและพลิกตะแคงตัวค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.93 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(2.4) อายุ 25-26 ปี ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิดและการดูแล

ท่อทางเดินหายใจและอุปกรณ์ของเครื่องช่วยหายใจ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.00 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(2.5) อายุมากกว่า 26 ปี ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลจัดทำและพลิกตะแคงตัว ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.00 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

3) ระดับการศึกษากับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหมวดต่างๆ ดังนี้

(3.1) กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.83 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(3.2) กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟัน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.93 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

4) เกรดเฉลี่ยสะสมกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหมวดต่างๆ ดังนี้

(4.1) เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 1.51-2.00 ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟัน การดูแลจัดทำและพลิกตะแคงตัว การดูแลได้รับอาหารทางสายให้อาหาร การดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิด การดูแลดูดเสมหะแบบระบบปิดและการดูแลท่อทางเดินหายใจและอุปกรณ์ของเครื่องช่วยหายใจ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.00 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(4.2) เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.01-2.50 ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิดค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.90 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(4.3) เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.51-3.00 ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟันค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.87 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(4.4) เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.01-3.50 ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิดค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.87 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(4.5) เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.51-4.00 ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟันและการดูแลท่อทางเดินหายใจและอุปกรณ์ของเครื่องช่วยหายใจ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.91 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

5) แหล่งรายได้เพื่อใช้ในการศึกษากับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหมวดต่างๆ ดังนี้

(5.1) แหล่งรายได้เพื่อใช้ในการศึกษาจากการกู้ กรอ. ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟัน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.86 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(5.2) แหล่งรายได้เพื่อใช้ในการศึกษาจากผู้ปกครอง ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิดค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.87 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

6) อาชีพของผู้ปกครองกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหมวดต่างๆ ดังนี้

(6.1) อาชีพรับราชการ/พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลได้รับอาหารทางสายให้อาหาร ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.86 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(6.2) อาชีพเกษตรกร/การประมง ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูดเสมหะแบบระบบปิดค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.86 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(6.3) อาชีพรับจ้างทั่วไป ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟันค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.87 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(6.4) อาชีพค้าขาย ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลได้รับอาหารทางสายให้อาหารและการดูแลดูดเสมหะแบบระบบปิดค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.91 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(6.5) อาชีพอื่นๆ ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟันค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.00 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

7) รายได้ครอบครัวต่อเดือนกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหมวดต่างๆ ดังนี้

(7.1) รายได้ครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูดเสมหะแบบระบบเปิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.94 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(7.2) รายได้ครอบครัวต่อเดือนช่วง 5,000-10,000 บาท ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟัน การดูแลดูดเสมหะ

แบบระบบเปิดและการดูแลดูแลแบบระบบปิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.83 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(7.3) รายได้ครอบครัวต่อเดือนช่วง 10,001-15,000 บาท ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูแลแบบระบบเปิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.86 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(7.4) รายได้ครอบครัวต่อเดือนช่วง 15,001 บาทขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลการดูแลดูแลแบบระบบเปิดค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.88 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

8) การได้รับอบรมความรู้เรื่องปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหมวดต่างๆ ดังนี้

(8.1) เคยได้รับอบรมความรู้เรื่องปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ปฏิบัติกิจกรรมการดูแลดูแลและพลิกตะแคงตัวและการดูแลดูแลแบบระบบเปิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.88 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

(8.2) ไม่เคยได้รับอบรมความรู้เรื่องปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ปฏิบัติกิจกรรมการดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟันและการดูแลดูแลแบบระบบเปิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.82 อยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก

อภิปรายผล

การปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

จากการศึกษาการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจพบว่า กลุ่มประชากรส่วนมากปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลทั้ง 5 หมวดอยู่ในระดับปฏิบัติดีมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์ทิรา เจริญชัย และคณะ (2553,22-24) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องพฤติกรรมพยาบาลเพื่อการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ จากการวิจัย พบว่า พฤติกรรมพยาบาลเพื่อป้องกันการเกิดปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจของนักศึกษาพยาบาลมีของพฤติกรรมดูแลผู้ป่วย 5 หมวดในระดับดีมาก

โดยกิจกรรมการพยาบาลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การดูแลดูแลแบบระบบเปิด รองลงมาคือ การ

ดูแลรักษาความสะอาดภายในช่องปากและฟัน การดูแลได้รับอาหารทางสายให้อาหาร การดูแลดูแลแบบระบบปิด การดูแลท่อทางเดินหายใจและอุปกรณ์ของเครื่องช่วยหายใจ ตามลำดับ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลวัลย์ ไครบุตร, (2551, 97-98) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องผลของการส่งเสริมการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกต่อการปฏิบัติของพยาบาลและอุบัติการณ์การติดเชื้อปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ จากการวิจัยพบว่า ก่อนดำเนินการส่งเสริมการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก พยาบาลมีการปฏิบัติถูกต้อง ร้อยละ 71.4 ภายหลังกดำเนินการส่งเสริมการใช้ แนวปฏิบัติทางคลินิกพบว่า พยาบาลมีการปฏิบัติถูกต้องเพิ่มขึ้น ร้อยละ 99.5 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้ การดูแลจัดทำนอนและการพลิกตะแคงตัว พยาบาลมีการปฏิบัติถูกต้องตามแนวปฏิบัติทางคลินิก จากร้อยละ 64.3 เป็นร้อยละ 98.9 การดูแลความสะอาดช่องปากและฟัน พยาบาลมีการปฏิบัติถูกต้องตามแนวปฏิบัติทางคลินิก จากร้อยละ 63.4 เป็นร้อยละ 98.5 การดูแลให้อาหารทางสายทางพยาบาลมีการปฏิบัติถูกต้องตามแนวปฏิบัติทางคลินิก จากร้อยละ 60.7 เป็นร้อยละ 99.5 การดูแลห่ม (ผู้ดูแลห่ม) พยาบาลมีการปฏิบัติถูกต้องตามแนวปฏิบัติทางคลินิก จากร้อยละ 78.3 เป็นร้อยละ 99.6 การดูแลห่ม (ผู้ช่วยดูแลห่ม) พยาบาลมีการปฏิบัติถูกต้องตามแนวปฏิบัติทางคลินิก จากร้อยละ 70.0 เป็นร้อยละ 99.6 การดูแลผู้ป่วยใส่ท่อหลอดลมคอหรือเจาะคอ พยาบาลมีการปฏิบัติถูกต้องตามแนวปฏิบัติทางคลินิก จากร้อยละ 74.1 เป็นปฏิบัติถูกต้องทั้งหมดและการดูแลเกี่ยวกับอุปกรณ์การหายใจ พยาบาลมีการปฏิบัติถูกต้องตามแนวปฏิบัติทางคลินิก จากร้อยละ 78.6 เป็นร้อยละ 99.7 มากกว่าก่อนการส่งเสริมการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจโดยใช้สถิติ (Chi-Square) พบว่า เพศ อายุ การศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม แหล่งรายได้ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ครอบครัวต่อเดือน การได้รับอบรมความรู้เรื่องการป้องกันปอด อับเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจซึ่งขัดแย้งกับกับงานวิจัยของลดาวัลย์ ฤทธิกล้า,ณรงค์กร วัยโพธิ์กลาง (2557) ศึกษาผลของการส่งเสริมการใช้แนวปฏิบัติการพยาบาลต่อการ

ปฏิบัติของพยาบาลและอุบัติการณ์ปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลพบว่า บุคลากรพยาบาลมีคะแนนการปฏิบัติตามแนวทางการดูแลผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) ประกอบด้วย การดูแลความสะอาดช่องปากและฟัน ($P < .001$) การดูแลจัดท่านอนและการพลิกตัว ($P < .05$) การดูแลให้อาหารทางสายยาง ($P < .01$) การดูแลเสมหะ ($P < .001$) และการดูแลท่อช่วยหายใจและอุปกรณ์ของเครื่องช่วยหายใจ ($P < .001$) อุบัติการณ์ปอดอักเสบลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) ผลการศึกษานี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวปฏิบัติในการส่งเสริมเสริมการป้องกันการเกิดปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถลดการติดเชื้อปอดอักเสบได้ โดยควรทำการศึกษาซ้ำในระยะยาวในกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อทดสอบประสิทธิผลของแนวปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การดูแลจัดท่านอนและการพลิกตะแคงตัวควมมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรธนาเพ็ชรยัง (2545, 88-90) ศึกษางานวิจัยเรื่องผลของกลุ่มควบคุมคุณภาพต่อการปฏิบัติของพยาบาลเพื่อป้องกันการปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาปฏิบัติตามหลักในกิจกรรมการดูแลท่อทางเดินหายใจและส่วนอุปกรณ์ของเครื่องช่วยหายใจสูงสุดร้อยละ 73.74 รองลงมาได้แก่ การดูแลเสมหะ การดูแลให้อาหารทางสายยาง การดูแลความสะอาดภายในช่องปากและฟันและการดูแลการจัดท่านอนและการพลิกตะแคงตัว คิดเป็นร้อยละ 65.82 ร้อยละ 53.99 ร้อยละ 47.67 และร้อยละ 36.31 ตามลำดับ

จากผลการวิจัยครั้งนี้กลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ซึ่งผ่านการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 ของการศึกษาวชิการพยาบาล ทำให้มีความรู้และประสบการณ์ในกิจกรรมการพยาบาลพื้นฐานในการดูแลผู้ป่วยจนเกิดความชำนาญและความมั่นใจในการดูแลผู้ป่วยในระดับหนึ่ง อีกทั้งในแผนการจัดการเรียนการสอนของคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาศรีสะเกษ พบว่า ก่อนที่นักศึกษาจะเริ่มฝึกภาคปฏิบัติอาจารย์จะนิเทศให้ก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลและการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเริ่มฝึกตั้งแต่พื้นฐานทางการพยาบาล การดูแลผู้ป่วยแบบเอื้ออาทร ซึ่งนักศึกษาก็ได้

นำความรู้และประสบการณ์ดังกล่าวมาใช้ในการดูแลผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจ หากนักศึกษาปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยไม่ถูกต้องจะทำให้มีอัตราการเสี่ยงต่อการติดเชื้อได้สูงขึ้น ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลเหล่านี้ นักศึกษาได้รับการสอนจากอาจารย์ผู้นิเทศ พยาบาลวิชาชีพ พยาบาลรุ่นพี่ที่มีประสบการณ์ ช่วยให้นักศึกษาเกิดความชำนาญและมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานและดูแลผู้ป่วยมากขึ้น จึงทำให้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลนั้นนักศึกษาสามารถปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติดี

7. ข้อเสนอแนะ

ด้านการศึกษา

1. ควรดำเนินการส่งเสริมการให้ความรู้และการปฏิบัติของนักศึกษาในการป้องกันการปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจโดยการอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษาพยาบาลและมีการกระตุ้นและส่งเสริมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักศึกษามีพฤติกรรมพยาบาลที่ถูกต้องและยั่งยืน

2. ประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้นิเทศนักศึกษาพยาบาลในการเสนอผลงานวิจัย เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาพยาบาลเพื่อให้เกิดความรู้และความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันการปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจได้ถูกต้อง

3. เน้นย้ำปฏิบัติการพยาบาลที่ถูกต้องในแต่ละกิจกรรม ซึ่งเป็นการปฏิบัติการพยาบาลขั้นพื้นฐานเพื่อให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันการปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

ด้าน การทำวิจัย ผู้สนใจสามารถนำกระบวนการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการทำวิจัยเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การแพทย์ชนิดอื่นที่อาจมีผลต่อการติดเชื้อและผลกระทบที่เกิดขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงผลกระทบของการเกิดปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจและผลกระทบที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลกระทบด้านจิตใจ ความสูญเสียและค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยและญาติ เพื่อให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้น

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

3. ควรมีศึกษาการศึกษาการมีส่วนร่วมของญาติในการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ เนื่องจากญาติผู้ป่วยต้องดูแลสัมผัสผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดเช่นกัน อาจทำให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อจุลชีพได้

8. บรรณานุกรม

- กมลวัลย์ ไครบุตร. (2551). ผลของการส่งเสริมการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกต่อการปฏิบัติของพยาบาลและอุบัติการณ์การติดเชื้อปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในโรงพยาบาลทั่วไป. วิทยานิพนธ์การศึกษาด้านหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกวลี สุทธิระประภา. (2555). การพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันการเกิดปอดอักเสบที่สัมพันธ์กับการใช้เครื่องช่วยหายใจในหอผู้ป่วยวิกฤตโรงพยาบาลเซนต์แมรี จังหวัดนครราชสีมา. รายงานการศึกษาระดับหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทร์ทิวา เจียรณีย์และศรัณญา จุฬาริ. (2553). พฤติกรรมการพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. การพยาบาลและการศึกษา. ปีที่3 (ฉบับที่ 2), 16-27.
- จันทร์นภา คำว้จ้ง. (2553). ปัจจัยทำนายการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบที่สัมพันธ์กับการใช้เครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลนครนายก. (วิทยานิพนธ์การศึกษาด้านหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา).
- จันทร์เพ็ญ ก้นพุ่ม. (2553). ผลของแนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันการเกิดปอดอักเสบติดเชื้อจากเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจในหอผู้ป่วยหนักโรงพยาบาลหัวเฉียว. (วิทยานิพนธ์การศึกษาด้านหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ชั้นสูง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสเตียน).

- จารุวรรณ รัตติโชติ. (2550). การปฏิบัติของพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยที่รับการรักษาในหอผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลศูนย์. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่), มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- ชอุติ สาดศรีศิลป์. (2551). ผลกระทบของการเกิดปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นัชชา เสนะวงศ์. (2543). การปฏิบัติของบุคลากรพยาบาลในการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจแผนกอายุรกรรม โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ประภาดา วัชรนาถ. (2557). ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจต่อการเกิดปอดอักเสบขณะใช้เครื่องช่วยหายใจ. (วิทยานิพนธ์การศึกษาด้านหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต).
- พิมพ์ชนก ต่อบงค์. (2548). อุบัติการณ์ปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจและค่าใช้จ่ายของการเปลี่ยนชุดสายต่อเครื่องช่วยหายใจและเครื่องทำความชื้น. (วิทยานิพนธ์การศึกษาด้านหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ภาณุ อุดกลั่น และคณะ. (2552). อุบัติการณ์ปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรม 1 โรงพยาบาลอุดรธานี.
- วรรณนา เพ็ชรยัง. (2545). ผลของกลุ่มควบคุมคุณภาพต่อการปฏิบัติของพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ. (วิทยานิพนธ์การศึกษาด้านหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
ศรีัญญา ไชยยา. (2559). สถานการณ์โรคปอดอักเสบ ในประเทศ
ไทย ปี พ.ศ. 2558. รายงานการเฝ้าระวังทางระบาด
วิทยาประจำสัปดาห์. ปีที่ 47 (ฉบับที่ 28), 437-438.
สุนันญา พรมตวง. (2553). ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการ
พยาบาลต่อผลลัพธ์ด้านสุขภาพของผู้ป่วย ผู้ใหญ่ที่
ได้รับเครื่องช่วยหายใจ: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ.
(วิทยานิพนธ์ การศึกษาระดับปริญญาตรี สาขา
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาล
ศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย).

เอื้อใจ แจ่มศักดิ์. (2555). ผลของการใช้แนวปฏิบัติการพยาบาล
ต่ออัตราการเกิดปอดอักเสบในผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วย
หายใจ. (วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ คณะ
พยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
รังสิต).